Marineminister til at antage sig Sagen. Han har vel erklæret sig for den, og sagt at ville være glad ved at kunne uddele denne Sum efter bedste Skjønnende, men han har ogsaa af Principhensyn troet, ikke at burde indstille den for Thinget; Sagen stiller sig altsaa nu her omtrent saaledes som det skete ved en anden Leilighed ifjor; der blev da yttret i Forsamlingen, at man fandt det Forslag, som jeg havde stillet, smukt og stemmende med Billighed og Retfærdighed, men man erklærede, at man ikke kunde stemme derfor, fordi det ikke var kommet fra Ministeriet. Det skulde gjøre mig meget ondt, om denne Sag skulde faae samme Skjæbne; jeg troer, at der stedse ved enhver Regel maa gives Undtagelser, og er der noget Sted, hvor der bør gives en Undtagelse fra en given Regel, saa troer jeg, at det er her. Her handles ikke om en betydelig Sum til en enkelt Mand for at hjælpe ham til et bedre Livsophold, men her handles om en temmelig maadelig Sum til et stort Antal Mænd og Enker, for at komme dem til Hjælp i den yderste Nød. Desuden skal jeg tillade mig endnu at gjøre opmærksom paa, at denne Sums Bevilling medfører ikke en lignende Sum for de kommende Aaringer, thi Pensionsloven er engang udkommen; i hvert Aar, som forløber, vil disse Folks Antal tage af; det ligger desværre i Tingens Natur, at der neppe er en saa stor Afgang i nogen Classe i Samfundet som netop i disse ringere Classer, og dersom man vilde anstille en Undersøgelse, vilde man see i hvilken forbausende Grad at disse Folk, som stødes ud af Tjenesten, inden faa Aar ikke mere ere til. Altsaa jeg gjentager, det er ikke 1000 Rbd. der bedes om for hvert Aar, men det er indtil 1000 Rbd. for det første Aar, hvilken Sum meget snart vil tage af. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Sagen til den ærede Forsamling og jeg skal ikke opholde den længere med en Forhandling, som jeg frygter for, at den ikke anseer for vigtig nok til at spilde lang Tid paa.

Steen: Den høitærede Marineminister har i sit Foredrag anført, at han ikke var afveget saa meget fra den Commissions-Betænkning, der er afgivet om Ordningen af Søcadetakademiet, som af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) er anført. Jeg troer ikke, at det forholder sig aldeles rigtig; thi vel har han anført adskillige Momenter af denne Betænkning, der stemme med det, som er blevet taget tilfølge af Ministrene, men det vilde vist være aldeles umuligt at tiltræde et Mindretals Votum i en saadan Betænkning, uden, i enkelte Punkter i det mindste, at støtte sig til hele Commissionens Undersøgelser. Det er neppe gjørligt, og det er heller ikke i dette Tilfælde skeet, at det enkelte Medlem aldeles afviger fra Commissionen i alle mulige Punkter, som komme til Forhandling, navnlig kan det jo ikke let være tænkeligt i de almindelige Betragtninger, der gjøres gjældende. I denne Henseende troer jeg altsaa ikke, at det har Stort at betyde, naar den ærede Minister anførte, at han ikke er afveget fra Majoriteten; thi i det, som er det Væsentligste, deri er han afveget, og deri har han været enig med Commissionens Mindretal. Det Væsentligste er nemlig det, om Adgangsalderen til Søcadetakademiet skal fastsættes til 12 á 14 Aar, altsaa til en Gjennemsnitsalder af 13 Aar, eller om den skal fastsættes til en Alder af 15½ Aar; nu har Commissionens overveiende Fleertal, bestaaende af 4 Medlemmer, hvoriblandt 3 Søofficerer, foreslaaet den senere Alder, og et enkelt dissentierende Medlem har foreslaaet den tidligere. Jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at den Forskjel har overmaade meget at betyde med Hensyn til den større eller mindre Tilnærmelse, der er skeet til de Grundsætninger, som idag ere udtalte af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og som ogsaa tidligere ere blevne udtalte her i Salen; thi det er jo aabenbart, at Adgangen for yngre Søfarende til at blive optaget paa Akademiet i en Alder af 18 Aar jo betydelig vanskeliggjøres, naar Akademiet giver Underviisning fra det 13de Aar, og vel at mærke strax begynder med Navigationsunderviisning for de unge Elever, der indtræde i Academiet. Dersom den ærede Minister havde fundet det hensigtsmæssigere at ordne Akademiet saaledes, at Adgangsalderen i Almindelighed var faldet i det 15de —